

[Svend Haugaard.]

sagkyndig, og det er jo desværre også forholdsvis let at få fat i kemikalierne. Jeg erkender, at man i lovforslaget forudsætter, at de pågældende kemikalier ikke må sælges til unge under 18 år, men det er for manges vedkommende så almindelige ting, at det bliver meget svært at gennemføre en effektiv kontrol.

Jeg tror, det er vigtigt, at man påbyder, at der igennem skolerne skal gives oplysning om, hvilken risiko der er i forbindelse med selv at arbejde med disse kemikalier med henblik på fremstilling af fyrværkeri.

Jeg vil også pege på, som det er sket fra et par af de foregående ærede ordførere, at når man indfører et sådant forbud, må der kræves ret faste indgreb imod overtrædelser. For hvis man først accepterer det mindre knalderi, bliver det meget svært at sætte grænsen, og det vil langsomt glide over til at blive noget, der ikke bliver respekteret.

Jeg vil også lige pege på — jeg synes, det er meget væsentligt — at lovforslaget indebærer mulighed for at begrænse forveksling med nødsignaler, sådan at raketter, der kan forveksles med nødsignaler, ikke kan anvendes.

Om loven skal træde i kraft den 15. januar, eller det skal ske tidligere, må jo dels være et spørgsmål om erstatning til de pågældende, hvis man mener, en sådan er påkrævet, men dels kan der også være grund til at pege på, at man må formode, at på indeværende tidspunkt er der allerede meget betydelige lagre ude. Jeg formoder, at mange har været så forsynlige, at de i tide har hamstret, og det bliver meget svært at hindre, at disse hamstringslagre bliver brugt ved den kommende nytårs-aften. Og hvis man stiltiende accepterer, at de, der var tidligt på færde, får lov til at fyre deres lager af, ja, så er vi allerede på gatis med hensyn til en effektiv overholdelse af forbuddet i de følgende år. Modsat taler jo ønsket om at nedsætte høreskaderne i så høj grad, som det overhovedet er muligt, for at fremskynde forbuddet.

Det radikale venstre anbefaler meget lovforslaget, og vi vil være med til i et udvalg at se på, hvilken dato det vil være mest hensigtsmæssigt at lade loven træde i kraft. Jeg fristes til lige at bede om under henvisning til mine indledende bemærknin-

ger at få lov til at slutte med lidt frit efter hukommelsen at citere et par linjer af Kumbels gruk fra krigens år om at spare:

„Der skal spares på alle de ting, vi kan li', men nu har jeg også besluttet at hele mit forråd af fyrværkeri, det vil jeg sætte en tændstik i den dag, der skal spares på krudtet.“

Poul Dam: Man har fra forskellig side kommenteret, at dette lovforslag er fremkommet meget sent, og man har med rette sagt, at man ikke kunne bebrejde den højt-ærede justitsminister dette. Derimod synes jeg nok, der er andre, man kan bebrejde det. Ser man på materialet, foreligger den foreløbige undersøgelse fra det lægelige udvalg i marts, det endelige resultat af undersøgelsen foreligger i juli, tunghørenævnet tager først sagen op 30. september, og derefter får justitsministeren sagen og skriver så den 21. oktober sit brev til Århus og får svar den 29. oktober. Derefter har den højt-ærede justitsminister arbejdet meget hurtigt, men jeg synes nok, man må sige, at tunghørenævnet kunne have foretaget sig noget noget hurtigere, navnlig da denne institution måtte være særlig interesseret i det pågældende anliggende.

Men nu er lovforslaget altså fremkommet, og det centrale spørgsmål bliver: hvad skal der ske det kommende nytår? Det er ganske klart, at der er allerede indkøbt meget fyrværkeri, og det er også ganske klart, at politiet ikke er i stand til at sikre en fuldstændig effektiv overholdelse af et forbud; det ved vi fra fortiden, der har allerede været en række regler, der skulle begrænse fyrværkerianvendelsen, og de er ikke blevet overholdt.

På den anden side må et forbud dog altid have en vis forebyggende virkning, og jeg synes ikke, man af hensyn til, at der allerede ligger noget fyrværkeri ude hos folk, og af hensyn til, at lovforslaget kommer sent, skal lade de børn undgælde, som måske ved gennemførelse af forbud kunne reddes. Det drejer sig om meget betydelige tal. Udvalget, der har arbejdet med det, har med anvendelse af den bedste børneskoleregnebog fundet ud af, at 14.976 drenge ved sidste årsskifte har pådraget sig disse hørefekter af mindst 4-5 måneders varighed. Jeg må